

Piatok 3. marca 2017

Piesne: ES č. 350, 454

Text: R 7, 14 – 25a

„Biedny ja človek! Kto ma vytrhne z tohto tela smrti? Ale vďaka Bohu skrze Ježiša Krista, nášho Pána!“

Zamyslenie nad Božím slovom:

„... nie to robím, čo chcem, ale konám to, čo nenávidím.“ Takto to sformuloval apoštol Pavel. Vieme niečo tomu podobné vysloviť sami o sebe? Možno by sme povedali: „Dobre som to myslel, len nevyšlo to. Alebo: „Úmysel bol dobrý, ale dopadlo to zle.“ Vidíme to aj okolo seba: žiak vie, že vzdelanie je dôležité, ale nejde do školy, radšej zostane doma hrať počítačovú hru. Politik vie, že má byť vzorom, že jeho život je pod drobnohľadom, ale aférou ohrozí svoju povesť aj povesť svojej strany. Šofér vie, aká je predpísaná rýchlosť v zastavanej časti, ale... veď... Poznáme to? Potom už prídu len výhovorky: stalo sa, nechcel som, nemyslel som to tak. *„Ale keď robím, čo nechcem, nie ja to robím, ale hriech, ktorý prebýva vo mne.“* Dnes sa často za hriech označí sladkosť, ktorú sme si mali odoprieť, polnočný bufet pri otvorenej chladničke. Hriech je však v skutočnosti niečo omnoho vážnejšie. Opantáva nás. Keď si teda uvedomíme vážnosť situácie, musíme zvolať spolu s Pavlom: *„Biedny ja človek! Kto ma vytrhne z tohto tela smrti?“*

Nebolo by možnosti záchranu, nedalo by sa vystúpiť z bludných kruhov poviazanosti, keby nás nezachránil Boží Syn. No vďaka Bohu skrze Ježiša Krista, nášho Pána, je úžasné uvedomiť si, aké oslobodzujúce je, keď sa nemusíme spoliehať len na seba. Pán Boh sa nad nami zmiloval. On nás vytrhuje z bludného kruhu otroctva. My sme slabí, ale On je silný. Jedine Jemu patrí vďaka za našu záchranu, že nás oslobodil z otroctva hriechu. Amen.

Modlitba:

*Keď ľud svoj dáš viesť, Bože, cez strastiplnú púšť
do zeme zaslúbenej, len v biedach neopušť...
Len dopraj manny slova... a chleba daj tiež!
Ó, Bože náš – ó, Pane náš,
v zem mieru – lásky prived' nás,
i k sebe do nebies! Amen. (M. Rázus)*

Mgr. Ľubica Olejárová, PhD., zborová farárka v CZ ECAV Rožňava